

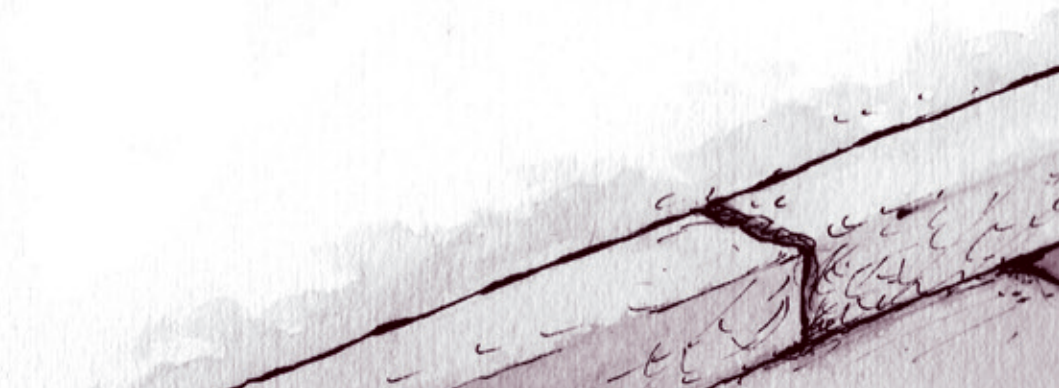
Gri grill

Tot entrant en un carrer
un concert com de violins.
M'acosto a una claveguera.
Jo diria que és a dins!

Gri, gri, gri! No és cap violí!

L'espectacle musical
bullia amb arrogància
fent servir la claveguera
de caixa de ressonància.

Gri, gri, gri! Oi que sí?

He avançat cap a la reixa
i m'he posat a mirar.
Caram! Ni veient-me l'ombra
aquest deixa de cantar!

Gri, gri, gri! Afina amb mi!

Una fulla seca he vist
vibrar de forma discreta.
L'he aixecat i... qui tenim?
El grill que ni així s'inquieta.

Gri, gri, gri! Soc aquí!

Gos fotogènic

El meu gos canyella
és un presumit:
es llepa les potes
per anar més polit.

Quan algú fa fotos
sempre és al davant
esperant que el mirin
tot dissimulant.

Per fi el fan posar.
Torrent de pèls rossos.
Quan l'enlluerna el flaix
no tanca els ulls grossos.

Si li dius floretes
i està concentrat,
l'objectiu mira amb
el cap de costat.

El pou

«Al mig del jardí
hi ha un vell pou de pedra
amb tan mala sort
que els desigs esguerra.»

Ha estès la llegenda
un gripau tustat
cansat que li caiguin
monedes al cap.

